

BIBLIOTEKA
SHTETIT

814-2

K94



BASHKIM KOZELI

SINJALI I KUQ

814-2

K 94

BASHKIM KOZELI

R

SINJALI I KUQ

Dramë



37947

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Redaktor: Ramazan Vozga
Kopertina nga Roland Karanxha

Tirazhi 1 000 kopje Format 70x100/32 Stash: 2204-72

Shtyp Drejtoria Qendrore Poligrafike
Shtypshkronja «8 NËNTORI» — Tiranë, 1974

PERSONAZHET VEPRUESE:

ADMIRALI SHQIPTAR ..	
ARBENI	komandant i bazës së nën- detëseve
SKËNDERI	inçhinier i nëndetëses
AGIMI	marinar shqiptar, bocman
FATMIRI	marinar shqiptar
SUZANA	motra e Skënderit
VOLLKOVI	admiral sovjetik
NIKOLLAI	komandant i bazës së nën- detëseve
SERGEI	ish-komandant
BORISI	inçhinier i nëndetëses
BOCMANI	sovjetik
VOLLODJA	marinar sovjetik
NINA	gruaja e Nikollait
KULIKU	marinar sovjetik
OFICERË DHE DETARË SHQIPTARË DHE SOVJE- TIKË	

PROLOGU

(Në paraskenë)

VOLLKOVI — Po ju ç'thoni, komandant Sergei? A janë në gjendje ekipazhet shqiptare të drejtojnë nëndetëset? Ti i dëgjove vartësit...

SERGEI — Shoku admiral, para se të vinit ju në mbledhje, vartësit më raportuan ndryshe. Ndërsa në diskutimet e tanishme po flasin ndryshe. Kjo është e pahijshme.

VOLLKOVI — Sergei, ti je disi i rrëmbyer. Komandanti duhet të ketë më shumë besim te vartësit.

SERGEI — Unë nuk mund të bindem me të kundërtën e argumenteve.

BORISI — Marr guximin të flas, në qoftë se do të më lejohet, shoku admiral...

VOLLKOVI — Po.

BORISI — Sergei është komandant i gjithë bazës. Por në lundrimin e sotëm ai s'kishte se si t'i vinte re të gjitha veprimet dhe një farë pasigurie nga ana e ekipazheve shqiptare.

SERGEI — Inxhinier Borisi (*U tregon shokëve bllokun e shënimeve*), e shikon çfarë raporti më ke ni dhënë? Këtu kam shënuar: «Shkëlqyeshëm». Ndërsa tani...

BORISI — Ndoshta na rrëmbeu dëshira e mirë

për t'ua dorëzuar shokëve shqiptarë sa më parë nën-detëset. Me sa duket kjo dëshirë na bëri të flisnim me entuziazëm në fillim të mbledhjes. Por, në qoftë se eprorët tanë kanë mendim se jemi nxituar, atëherë, shokë, ne duhet të reflektojmë. Mbi të gjitha, jemi ushtarakë.

VOLLKOVI — (Shikon admiralin shqiptar) Sigurisht që shoku admiral dhe unë, në këtë mbledhje, jemi më tepër dëgjues. Në fund të fundit vendosni ju, komandantët, ju, shoku Sergei. Vetëm të mos harrojmë që mjetet janë të ndërlikuara, detyrat të vështira dhe në këto çështje s'ka vend për sentimentalizëm dhe gjaknxehtësi. A më kuptuat, Sergei?

SERGEI — Shoku admiral, nga të gjitha të dhënat del se, në stërvitjen e sotme, pala shqiptare bëri përpjekje serioze...

VOLLKOVI — Tjetër janë përpjekjet dhe tjetër rezultati. Më thoni, a pati të meta në stërvitje?

ARBENI — Me leje? Përse gjithë ky mosbesim, shoku Vollkov?! Doemos, ne patëm dhe ndonjë të metë, por pala jonë i asgjësoi objektet qysh me siluret e para. A nuk është kështu, more shokë? Flisni! Ju na u hodhët në qafë dhe na puthët me gëzim. Përgëzuat marinarët tanë dhe u thatë: «Ju lumtë, djema! Ja, kështu duhet». Flisni hapur! Në qoftë se vërtet nuk e meritojmë t'i marrim në dorëzim nëndetëset, të paktën na e thoni troç, me kurajë, dhe jo...

VOLLKOVI — Më qetë, shokë, më qetë! Në asnjë mënyrë keqkuptime. Ne stërvitemi të dubluar nëpër postet luftarake si vëllezër të një arme. Dhe në qoftë se kërkesa bëhet e rreptë, kjo është për hir të çështjes që pala juaj të aftësohet sa më mirë.

ADMIRALI SHQIPTAR — Me një fjalë, ju,

shoku Vollkov, nuk jeni dakord që ekipazhet shqip-tare t'i drejtojnë vetë nëndetëset?

VOLLKOVI — Oh, jo, shoku admiral! T'ua lëmë atyre që kanë qenë në lundrim të vendosin për këtë gjë. Veç të mos harrojmë se këtej afër sillet flota amerikane...

ADMIRALI SHQIPTAR — Flota amerikane? Kjo flotë nuk ka ardhur tani, në qershor të 60-tës. Kjo ka kohë që vërtitet. Prandaj dhe po i bëjmë sytë katër.

VOLLKOVI — Ne kemi sinjalizime, që ka rrezik të...

ADMIRALI SHQIPTAR — Këtë sinjalizim morët sot nga Moska?

VOLLKOVI — Hëm! Sigurisht rreziku nuk duhet nënvleftësuar. (*Sergeit*) Kapiten Sergei, përse nuk flisni? Komandantit nuk i shkon hutimi.

SERGEI — Shoku admiral, kurrë nuk e kam pasur zakon ta bëj të bardhën të zezë. Për fjalë të nderit, sot kishe qejf të lundroje me ekipazhe të tilla. Çapajeva u treguan të gjithë, për fjalë të nderit!..

VOLLKOVI — Ç'është kjo: «Për fjalë të nderit, për fjalë të nderit?!» Me kë po flisni kështu, me dadon tuaj?!

SERGEI — Më falni, shoku admiral, por...

VOLLKOVI — Entuziazmoheni si të vegjlit dhe nuk çmoni detyrën e rëndësishme që ju është besuar. Të përgatitësh ekipazhe nëndetëseje, nuk është aq e lehtë, komandant Sergei. Mos harro se jemi përgjegjës përpara kampit të madh socialist, ndërsa ju... (*Sovjetikët dalin*).

ARBENI — Shoku admiral, ju betohem! Ne sot dolëm shkëlqyeshëm. Me silurin e parë. Kjo është më se e vërtetë, shoku admiral.

ADMIRALI SHQIPTAR — (*Mendueshëm*) Jo, ata nuk duhet të arrinin deri këtu.

TABLOJA E PARË

(Skena: Baza lundruese e nëndetëseve. Mbrëmje. Poshtë, në bankinën ku është akostuar baza lundruese, bëjnë roje Fatmiri dhe Vullodja. Nga lart dëgjohen zëra, duartrokitje, gjallëri dhe muzikë vullëzimi.)

FATMIRI — Vovka!

VOLLODJA —

FATMIRI — Vullodja!

VOLLODJA — Hë!

FATMIRI — Si e quajnë komandantin e ri?

VOLLODJA — Nikollai.

FATMIRI — Po pse e hoqën komandant Sergein që këtej?

VOLLODJA — Djalli e merr vesh. Me siguri i kanë dhënë ndonjë pozitë të madhe.

FATMIRI — Ashtu do të jetë, me siguri. Veçse, më ka ardhur keq që na la. Nuk e di si është ky i riu, po komandant si Sergei nuk bën më nëna. Vërtet jua mblidhte ca, por ishte shpirt njeriu.

VOLLODJA — Ee, sa janë të vegjël, ashtu duken. Por, kur hipin lart e u shtohen rrogat, ndryshojnë punët.

FATMIRI — Mos fol kot, Vullodja!

VOLLODJA — Mua më tregon ti? Fluturojnë fare! Edhe kryetari i kolkozit tonë, sa ishte pa pozitë, ankohej për ata të kryesisë. Por, tani që hipi

vetë... tokën më të majme ai, gjithë farefisën nëpër zyra, etj. etj. . .

FATMIRI — Hë, mo, se ne, fshatarët, i vëmë re shumë këto gjëra. Jemi të lidhur me atë të shkretë të interes. Po nuk na e bëre qejfin, nisim e shajmë kryesinë... Thonë se ky komandanti juaj i ri ka eksperiencë të madhe. Ka qenë dhe në disa baza të tjera të kampit socialist, apo jo, Vullodja?

VOLLODJA — Ehu! Këtë punë e dinë të mëdhenjtë.

FATMIRI — Ç'e do se ka ardhur si kofini pas të vjelave; ne tani jemi nga fundi.

VOLLODJA — (*Shikon orën.*) Siç më thotë kjo «çajka ime», ky banket nuk paska të mbaruar.

(*Hyjnë tre marinarë sovjetikë.*)

MARINARI I — (*Atyre që janë nga deti.*) Ej, djema! E keni parë Kulikun?

MARINARI II — S'na mori malli për ta parë.

MARINARI I — Lëri shakatë. Ku djallin është futur?

VOLLODJA — Lart e keni. Është shtruar me të mëdhenjtë.

MARINARI II — Epo dikush duhet të na përfaqësojë edhe ne. (*Shpërthen.*) Ptu! Ne presim t'ia shtrojmë për largimin tonë, kurse këtu shtrohet banket për ardhjen e komandantit të ri. (*Marinari I*) Ç'e doni Kulikun?

MARINARI I — (*Troket me gisht gurmazin.*) Presim karburant dhe, për këtë punë, specialist si ai nuk gjen në të gjithë bazën tonë. . .

MARINARI III — Kuliku nuk është i zoti vetëm për këtë punë, ai është specialist për shumë gjëra.

VOLLODJA — Shumë gjëra mund të dijë vërtet, por nëndetësen ama nuk e njeh.

FATMIRI — Si radist nuk ke ç'i thua.

VOLLODJA — Por jo radist nënujës. Ende qeshin shokët që e panë ditën e parë kur hyri brenda në nëndetëse me kokë poshtë.

(Dëgjohet zëri i Nikollait.)

NIKOLLAI — Pra, ju falënderoj nga zemra për mikpritjen dhe më lejoni që, me rastin e emërimit tim si komandant i ri i bazës së nëndetëseve, t'ju siguroj se do të përpiqem për forcimin e mëtejshëm të kampit të madh socialist. (Duartrokitje, të geshura, biseda, zhurmë.)

MARINARI II — Ja, urdhëroni e mbani vesh! E dëgjuat? Na thanë të bënim gati valixhet, na përgëzuan që misionin e kryem me nder, na thanë se ekipazhet shqiptare nuk kanë nevojë për dublimin tonë, se ata mund t'i drejtojnë vetë nëndetëset, kurse tani... dreqi e merr vesh këtë punë! U kemi shkruar dhe të afërmëve që së shpejti do të jemi atje. Nuk paska gjë më të tmerrshme se sa kur njeriu përgatitet për një gjë dhe i del tjetër për tjetër...

FATMIRI — Kështu e ka ushtria, o byrazer.

MARINARI I — Nuk ka arsye që ne të rrimë më gjatë. Ne do të largohemi me siguri së shpejti; s'ka lidhje kjo punë me komandantin e ri.

(Nga shkallët zbret Kuliku me disa kuti konservash dhe disa shishe të mbledhura në gazetë.)

KULIKU — (Këndon.) Kulik, zhulik, gjdje ti bill?

Na fontankije vodku pill,
vipill rjumku, vipill dvje,
zakruzhillos gallavje.

FATMIRI — Ç'keni, Kulik?

KULIKU — (Zbraz kutinë e konservave.) Pini, vëllezër, hani, derra! Rroftë kampi! (Nxjerr shisheet,